

Zaskarżony wyrok ma jego zdaniem w tych kwestiach szereg luk w sporządzonym przez Sąd uzasadnieniu, który ponadto wypaczył znaczenie niektórych dowodów przedłożonych przez skarżącego.

Odwołanie wniesione w dniu 23 lutego 2007 r. przez Ferrero Deutschland GmbH od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2006 r. w sprawie T-310/04 Ferrero Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Cornu SA Fontain

(Sprawa C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ferrero Deutschland GmbH (przedstawiciel: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Cornu SA Fontain

Żądania

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie T-310/04 Ferrero Deutschland przeciwko OHIM — Cornu SA Fontain;
- Obciążenie OHIM oraz interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi tylko jeden zarzut na poparcie swojego odwołania, oparty na naruszeniu przez Sąd prawa wspólnotowego, a ściślej rzecz biorąc na błędnej wykładni art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾. W tym zakresie podaje ona pięć następujących argumentów.

Po pierwsze, Sąd nie wziął pod uwagę okoliczności, że będące przedmiotem sprawy słone i słodkie produkty są wytwarzane i wprowadzane do obrotu, w zakresie mającym znaczenie dla sprawy, przez te same przedsiębiorstwa, do których należy sam interwenient. Po drugie Sąd naruszył prawo orzekając, że produkty te są podobne tylko w nieznacznie, podczas gdy w tej sprawie powinien był stwierdzić co najmniej średni stopień podobieństwa. Po trzecie Sąd naruszył prawo przypisując znakom towarowym Ferrero i Ferro tylko „pewien stopień podobieństwa”, podczas gdy argumenty, które sam podaje w swym orzeczeniu powinny prowadzić do wniosku, że znaki te wykazują średni, a nawet wysoki, stopień podobieństwa. Po

czwarte Sąd w niewystarczającym stopniu uwzględnił dokumenty przedstawione mu w celu podkreślenia wysoce odróżniającego charakteru znaku towarowego Ferrero. Wreszcie Sąd naruszył prawo nieuwzględniając przy ocenie ewentualnego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd licznych czynników, o których mowa w siódmym motywie rozporządzenia (WE) nr 40/94.

⁽¹⁾ Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Hiszpania) w dniu 12 marca 2007 r. — Ecologistas en Acción — CODA przeciwko Ayuntamiento de Madrid

(Sprawa C-142/07)

(2007/C 129/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid. (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ecologistas en Acción — CODA

Strona pozwana: Ayuntamiento de Madrid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymogi obowiązkowej procedury oceny oddziaływania na środowisko wynikające z dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE⁽²⁾ z dnia 3 marca 1997 r. stosują się do przedsięwzięć dotyczących dróg miejskich, mając na uwadze charakter i rozmiary przedsięwzięcia, wpływ na strefy o dużym zaludnieniu lub na krajobraz o znaczeniu historycznym, kulturalnym lub archeologicznym.
- 2) Czy wymogi obowiązkowej procedury oceny oddziaływania na środowisko wynikające z dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. stosują się do przedsięwzięć będących przedmiotem niniejszego postępowania sądowo-administracyjnego z uwagi na ich charakter, a także przewidywany sposób wykonania, cechy, rozmiar, wpływ na otoczenie, zaludnienie, budżet i ewentualny podział w stosunku do całości przedsięwzięcia, które obejmuje podobne działania na tej samej trasie.